Жовтень зриває листя. Твір-опис у художньому стилі. 6 клас

Жовтень ступає по узліссю у вишитій багрянцем широкій Орочці. Прийде сюди восени, подивись — і замилуєшся красою природи. Не повіриш, що це сама природа намалювала таку красу. А вітер робить своє діло: зриває з дерев листя і стелить багатобарвну ковдру на стежці, полях.

А он кучерява груша, що росте на узбіччі лісу, усипана тисячами мідяків. У гіллі пурхають, щебечуть, цвірінькають зграйками перелітні птахи. Вони співають наповнені життєдайними звуками. Вони співають журних пісень — прощаються з садом, полем і лісом, де знаходили привілля, прохолоду, захист, рай земний ціле літо і куди знову повернуться після снігу й березневих морозів.

Дятел заклопотано піастр хибує на дуплястому стовбурі яблуні. Підкидає голівкою в червоній шапочці, вистукує «тук — тук, тук - тук...».

А листя переливається на деревах і на землі золотом. То жовтень золотить його і зриває, готуючи обновлення природи.